

PROWADZAĆ (2) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 3 sg prowadzǫ (1). ◇ praet 3 sg m prowadzǫł (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Iter. od „prowadzić” ‘iść z kimś do jakiegoś miejsca’ (2) :

a. *Towarzyszyć dla uczczenia [co] (1) :*

W przeciwstawieniu: »prowadzać ... odprowadzać« (1): Dość też takowych Bractw lię znaydzie/ ktore naświętzny Sákráment/ gdy do chorych bywano ízon [!]/ prowadzi/ y do kościoła zaś odprowadza/ z wielką vcźciwością y nabożeństwem ReszHoz 131.

b. *Wskazując cel i drogę do niego [kogo dokąd] (1) : Powiádali nam ciż Pielgrzymi náłzy Polńczy/ iż częřtokroć w nocy po nie przychodził ieden dobry człowiek/ [...] ktory ie prowadzał do iákiegoś domu ReszHoz 126.*

Formacje współrdzenne cf PROWADZIĆ.

EB